

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE AGRICULTURA E PESCA, ALIMENTACIÓN E MEDIO AMBIENTE

11950 *Real decreto 676/2016, do 16 de decembro, polo que se regula o sistema de identificación e rexistro dos animais da especie equina.*

O Regulamento (CE) n.º 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, polo que se aplican as directivas 90/426/CEE e 90/427/CEE no que se refire aos métodos de identificación dos équidos, foi derogado polo Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015, que establece normas consonte as directivas 90/427/CEE e 2009/156/CE do Consello, polo que respecta aos métodos de identificación dos équidos (Regulamento do pasaporte equino).

O Reino de España aprobou, para executar o mencionado Regulamento (CE) n.º 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, o Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, polo que se establece un sistema de identificación e rexistro dos animais da especie equina. Sen prexuízo da aplicabilidade e eficacia directas do Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015, coa finalidade de adaptar a nosa normativa ás modificacións do novo regulamento e eliminar disposicións do Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, que quedaron obsoletas, para unha maior racionalidade e claridade, cómpre aprobar un novo real decreto para regular o sistema de identificación e rexistro dos animais das especies equina que substitúa o citado Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro.

Polo demais, debe destacarse a este respecto que cando neste real decreto se cita o titular se refire á persoa titular do équido que, aínda que pode coincidir co titular da explotación en que radica o animal, non o será en todos os casos.

Así mesmo, con este real decreto modifícase o Real decreto 804/2011, do 10 de xuño, polo que se regula a ordenación zootécnica, sanitaria e de benestar animal das explotacións equinas e se establece o Plan sanitario equino, de maneira que se suprime o concepto de propietario do animal, para ser en todos os casos de aplicación o concepto de titular do animal, dado que é unha norma de dereito administrativo e non de dereito privado, e se abre unha vía fácil para o cambio rápido de titularidade dos animais abandonados, sen prexuízo do previsto nas normativas ditadas ao respecto polas comunidades autónomas.

Sen interferir co anteriormente exposto, mantense o Rexistro Xeral de Identificación Individual dos Équidos creado polo citado Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, adscrito á Dirección Xeral de Sanidade da Producción Agraria do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, que inclúe os datos que figuran nos rexistros das autoridades competentes que se establecen para os animais equinos no anexo IV deste real decreto. O dito rexistro continúa integrado no Rexistro Xeral de Identificación Individual Animal (RIIA) recollido no Real decreto 728/2007, do 13 de xuño, polo que se establece e regula o Rexistro Xeral de Movements de Gando e o Rexistro Xeral de Identificación Individual de Animais.

Dada a modificación que sufriu a xestión da identificación electrónica debido aos avances que esta experimentou, as competencias do Comité Español de Identificación Electrónica dos animais quedaron obsoletas, polo que é preciso proceder á súa supresión.

Na elaboración desta disposición consultáronse as comunidades autónomas e cidades de Ceuta e Melilla, e as entidades representativas do sector.

Este real decreto dítase en virtude da habilitación contida na disposición derradeira quinta da Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, coa aprobación previa do ministro de Facenda e Administracións Públicas, de

acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 16 de decembro de 2016,

DISPOÑO:

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto establecer as características básicas do sistema de identificación e rexistro dos animais equinos en España, en virtude do disposto no Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015, que establece normas consonte as directivas 90/427/CEE e 2009/156/CE do Consello polo que respecta aos métodos de identificación dos équidos (Regulamento do pasaporte equino).

Artigo 2. *Definicións.*

1. Para os efectos deste real decreto serán de aplicación as definicións previstas no artigo 2 do Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015, entendéndose como «posuidor» o «titular» e como «trazo» a «marca», no artigo 3 da Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal, e no artigo 2.1 do Real decreto 804/2011, do 10 de xuño, polo que se regula a ordenación zootécnica, sanitaria e de benestar animal das explotacións equinas e se establece o Plan sanitario equino.

2. Así mesmo, e sen prexuízo do establecido no artigo 2.b) do Real decreto 2129/2008, do 26 de decembro, polo que se establece o Programa nacional de conservación, mellora e fomento das razas gandeiras, entenderase que as funcións da «autoridade zootécnica» para efectos da aplicación do presente real decreto serán exercidas pola autoridade competente en materia de identificación dos animais.

Artigo 3. *Principios xerais e obrigacións de identificación dos équidos.*

1. Deberán identificarse segundo o estipulado neste real decreto.

- a) Os équidos nados en España.
- b) Os équidos despachados a libre práctica na Unión de conformidade co réxime alfandagueiro da Unión.

2. O titular será o responsable do cumprimento do disposto neste real decreto. Cando o titular non sexa o propietario, actuará en representación deste.

3. Será este o que presente ao organismo emisor a solicitude para obter o documento de identificación ou para modificar os datos do citado documento, e o que aparecerá reflectido na sección IV do documento de identificación, sen prexuízo do que establezan os estatutos do organismo emisor do documento de identificación dos équidos rexistrados.

Artigo 4. *Sistema de identificación dos équidos.*

O sistema de identificación e rexistro dos animais equinos no Reino de España constará:

1. Do documento de identificación equina (DIE) ou pasaporte, que será permanente e único de conformidade:

- a) Co modelo de DIE establecido no anexo I do Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015.
- b) E cos requisitos adicionais establecidos no anexo I do presente real decreto.

2. Do transpondedor inxectable ou dunha marca alternativa autorizada de acordo co artigo 15.

3. Da base de datos creada no artigo 26.3, que rexistre a información que se establece no anexo IV do presente real decreto.

Artigo 5. *Organismos emisores dos documentos de identificación equina.*

1. Para os équidos rexistrados, os órganos designados para a emisión de documentos de identificación de équidos serán:

a) As organizacións ou asociacións oficialmente recoñecidas para a creación ou xestión do libro xenealóxico da raza do dito animal, conforme o Real decreto 2129/2008, do 26 de decembro, ou

b) unha sucursal, con sede en España, dunha asociación ou organización internacional encargada do control dos équidos destinados a competicións ou carreiras.

2. Para os équidos de crianza e de rendemento, corresponderá a emisión do documento de identificación de équidos á autoridade competente da comunidade autónoma ou cidades de Ceuta e Melilla onde se encontre a explotación en que se encontre o animal no momento da súa identificación ou organismo designado pola dita autoridade.

3. A autoridade competente só designará organismos emisores de acordo co número 2, que cumpran as condicións seguintes:

a) Deben describirse con exactitude as tarefas e as responsabilidades que o organismo emisor debe realizar e asumir, así como as condicións en que o pode facer, e unha vez que a autoridade competente verificou que o organismo emisor:

1.º Posúe a pericia, o equipo e a infraestrutura necesarios para realizar as tarefas que se lle deleguen,

2.º Conta con persoal suficiente adecuadamente cualificado e experimentado

3.º É imparcial e non ten ningún conflito de intereses polo que respecta ao exercicio das tarefas que se lle deleguen,

4.º Ten un modelo de documento de identificación que se axusta aos requisitos establecidos no presente real decreto.

b) O organismo emisor debe cooperar estreitamente coa autoridade competente para prever os casos de incumprimento dos requisitos do presente real decreto e poñerlles remedio;

c) Debe existir unha coordinación eficiente e eficaz entre a autoridade competente e o organismo emisor designado.

4. Non obstante, e de conformidade co artigo 1 da Decisión 96/78/CE da Comisión, do 10 de xaneiro de 1996, pola que se establecen os criterios de inscrición e rexistro dos équidos en libros xenealóxicos con fins reprodutivos, o titular poderá presentar a solicitude ao organismo emisor adecuado, segundo o número 1 deste artigo, que teña a súa sede fóra do Reino de España, mentres o animal equino se encontra nunha explotación española.

5. Os organismos emisores de documentos de identificación equina para équidos rexistrados e para équidos de crianza e rendemento, de acordo coas competencias que se establecen nos números 1 e 2 do presente artigo, notificarán os seus datos á Dirección Xeral de Sanidade da Producción Agraria do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente.

A Dirección Xeral de Sanidade da Producción Agraria manterá actualizada unha lista cos organismos emisores que radiquen en España, onde figurarán os datos de contacto e o código de identificación compatible co UELN (Universal Equine Life Number) de seis díxitos das bases de datos dos organismos emisores. Así mesmo, esa información comunicarase á Comisión Europea e aos demais Estados membros a través dun vínculo na páxina web do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente.

6. A Subdirección Xeral de Sanidade e Hixiene Animal e Rastrexabilidade da Dirección Xeral de Sanidade da Producción Agraria é o punto de contacto para os efectos do artigo 14 do presente real decreto.

7. Cando a autoridade competente teña motivos razoables para concluír que un organismo emisor está implicado en actos que non se axustan aos requisitos establecidos no presente real decreto, deberá iniciar un procedemento de investigación. A incoación do dito procedemento determinará a suspensión cautelar até a finalización da investigación ou, en caso de constatar incumprimentos, até que estes fosen emendados.

8. O incumprimento dos requisitos establecidos neste real decreto determinará a retirada da autorización, isto sen prexuízo do procedemento de infracción que, se for o caso, proceda.

Tras a retirada da autorización para expedir documentos de identificación, a autoridade competente deberá asegurarse de que os équidos se identifiquen correctamente e de que os documentos de identificación devoltos ou que se devolvan sexan custodiados por ela mesma ou por un organismo emisor en que delegase esta tarefa.

Artigo 6. *Obrigacións dos organismos emisores polo que respecta aos documentos de identificación.*

1. Os organismos emisores deberán asegurarse de que o documento de identificación conteña un número suficiente de páxinas con campos tipo para inserir neles a información requirida consonte as seguintes seccións especificadas no modelo de documento de identificación da parte 1 do anexo I do Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015:

- a) No caso de équidos rexistrados, polo menos as seccións I a IX;
- b) No caso de équidos de crianza e de rendemento, polo menos as seccións I a IV.

2. Os organismos emisores deberán asegurarse de que non se alteren a orde e a numeración das seccións dos documentos de identificación establecidos na parte 1 do anexo I do Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015, e de que, no caso das seccións que ofrecen espazo para varias entradas, se inclúa un número suficiente de páxinas.

3. Os organismos emisores só expedirán documentos de identificación:

- a) Que cumpran os requisitos establecidos neste real decreto.
- b) Que teñan debidamente cuberta a sección I con información verificada por ou en nome do organismo emisor indicado no punto 11 da parte A da sección I.
- c) Que teñan debidamente actualizada a sección IV.
- d) Que, no caso dos équidos rexistrados, o organismo emisor establecido no artigo 5.1 cubrixe, de acordo coas normas do libro xenealóxico, a sección V e introduciuse nela a información que figura no certificado de orixe a que se refiren o artigo 8.1, parágrafo segundo, da Directiva 90/427/CEE, e o anexo da dita directiva.

4. As entidades emisoras son responsables da xestión segura dos documentos de identificación en branco e cubertos que se encontren no seu poder.

Artigo 7. *Obrigacións da autoridade competente polo que respecta aos documentos de identificación.*

A autoridade zootécnica e a autoridade competente velarán por que as entidades emisoras de documentos de identificación:

1. Expidan documentos de identificación que cumpran os requisitos establecidos neste real decreto.

2. Dispoñan dos sistemas necesarios para verificar, cando así o requira a autoridade competente, se un documento de identificación supostamente expedido por eles:

- a) É único, xenuíno e auténtico,

b) Inclúe, en caso de pertencer ás existencias de documentos de identificación impresos en branco, un número de serie impreso polo menos nas páxinas que conteñen as seccións I, II e III do documento de identificación.

Artigo 8. *Excepción á consignación de determinada información nas seccións I e IV do documento de identificación.*

1. A autoridade competente poderá autorizar os organismos emisores a non cubrir mediante debuxos a información dos puntos 12 a 18 da descrición gráfica do documento de identificación que establece o anexo do Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015, que figura na parte B da sección I do anexo I, sempre que se cumpran as dúas condicións seguintes:

- a) Que teña implantado un transpondedor inxectable de conformidade co establecido neste real decreto, ou unha marca alternativa autorizada de acordo co artigo 16.
- b) Que se substitúa por unha fotografía ou unha copia fotográfica suficientemente detallada para describir o animal equino, sen prexuízo das normas para a identificación de équidos establecidas polas entidades emisoras.

2. A información de titularidade da sección IV dos pasaportes emitidos polos organismos emisores a que se fai referencia no artigo 5.1 deste real decreto poderá facilitarse no formato dunha carta de titularidade na cal constará:

- a) O UELN.
- b) O número de documento de identificación, cando proceda, e o código do transpondedor.

O destino da carta de titularidade será o mesmo que o do pasaporte cando o animal morra, se venda ou se perda, sexa roubado ou sacrificado.

Artigo 9. *Prazo para a identificación dos équidos.*

1. Os équidos deberán identificarse, como máis tarde, un ano tras a data de nacemento e, en calquera caso, antes de abandonar a explotación de nacemento, excepto cando este traslado se leve a cabo como poldro lactante, acompañado da súa nai, tal e como establece o artigo 17.2.c), e no caso dos équidos de abasto a que se refire o artigo 18.2.

2. Non obstante, en calquera momento, o organismo emisor poderá expedir un novo documento de identificación:

- a) Por iniciativa propia ou a petición da autoridade competente, cando o documento de identificación existente non cumpra os requisitos de formato e contido que para o documento de identificación establece este real decreto, ou
- b) cando un animal equino de crianza e de rendemento pase a ser un animal equino rexistrado consonte as normas do organismo emisor recollidas no artigo 5.1, letras a) e b), e o documento de identificación existente non poida adaptarse en consecuencia, ou
- c) cando o documento de identificación se expedise acolléndose ás distintas excepcións que, en materia de formato e de contido, autoriza este real decreto, e non poida adaptarse.

O documento de identificación previo á emisión do novo deberá entregarse ao organismo emisor para que o destrúa.

Artigo 10. *Excepcións relativas á identificación de determinados équidos que viven en condicións silvestres ou semisilvestres.*

1. A autoridade competente poderá decidir que os équidos que constitúan poboacións definidas que vivan en condicións silvestres ou semisilvestres en determinadas áreas se identifiquen por medio dun documento de identificación unicamente cando:

- a) Sexan retirados das ditas poboacións, con exclusión da transferencia baixo supervisión oficial dunha poboación definida a outra, ou
- b) pasen a ser domésticos de produción ou de compañía.

2. As autoridades competentes notificarán ao Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente as poboacións e as áreas en cuestión que se encontren nesta situación, antes de aplicaren esta excepción, sen prexuízo do disposto no artigo 52 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, de patrimonio natural e biodiversidade.

Artigo 11. *Identificación dos équidos procedentes doutros Estados membros da Unión Europea.*

Todo équido procedente doutro Estado membro da Unión Europea conservará o seu documento de identificación equina ou pasaporte equino conforme o establecido no Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015.

Artigo 12. *Identificación dos équidos procedentes de terceiros países.*

1. Os documentos de identificación expedidos en terceiros países consideraranse válidos se:

- a) Foron expedidos:

1.º No caso de équidos rexistrados, por un organismo dun terceiro país, incluído na lista establecida no artigo 5.a) do Real decreto 52/1995, do 20 de xaneiro, polo que se establecen os principios relativos ás condicións zootécnicas e xenealóxicas aplicables á importación de animais, esperma, óvulos e embrións procedentes de terceiros países, que expida certificados xenealóxicos ou,

2.º no caso de cabalos rexistrados, por unha sucursal nacional dunha organización ou dunha asociación internacionais que xestionen cabalos destinados a competicións ou carreiras e cuxa sede se encontre no terceiro país da organización ou asociación internacionais a teor do artigo 5.1.b) ou,

3.º nos demais casos, pola autoridade competente do terceiro país de orixe do animal equino.

- b) Cumpren todos os requisitos establecidos neste real decreto; en caso contrario, o titular deberá solicitar ao organismo emisor que o complete e, se isto non é posible, que expida un novo.

2. O titular dun équido procedente dun terceiro país que non estea identificado presentará a solicitude para obter o documento de identificación equina, nun prazo de trinta días tras a finalización do procedemento alfandegueiro definitivo, ante o organismo emisor correspondente ao status do équido.

3. Os datos dos animais procedentes de terceiros países serán rexistrados no RIIA polo organismo emisor correspondente ao seu status ou, se for o caso, pola autoridade competente da comunidade autónoma onde está a explotación onde se encontra o animal.

Artigo 13. *Medidas para detectar unha identificación anterior dos équidos.*

1. Antes de emitir un documento de identificación, o organismo emisor deberá tomar todas as medidas adecuadas para:

a) Verificar que non fose xa expedido un documento de identificación para o animal equino en cuestión.

b) Evitar a expedición fraudulenta de varios documentos de identificación para o mesmo animal equino.

2. As medidas dispostas no número 1 incluírán:

a) A consulta da base de datos e calquera documentación complementaria que acompañe o animal en cuestión.

b) A estimación da idade do animal equino.

c) O exame do animal equino para detectar signos ou marcas que sexan indicio dunha identificación anterior:

1.º Existencia dun transpondedor implantado previamente, actuando e utilizando as tecnoloxías previstas no artigo 171.a) do Regulamento de execución (UE) 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015.

2.º Calquera signo clínico indicativo da extracción cirúrxica previa dun transpondedor.

3.º Calquera marca alternativa no animal aplicada de conformidade co presente real decreto.

3. Cando se detecte que un equino foi identificado con anterioridade, o organismo emisor:

a) Emitirá un documento de identificación duplicado ou substitutivo segundo corresponda de acordo co establecido neste real decreto.

b) Introducirá esta información de maneira adecuada na sección I do documento de identificación equina, tanto na parte A como na descrición gráfica da parte B.

c) Actualizará a información na base de datos.

4. Cando quede confirmada a extracción indocumentada dun transpondedor ou dunha marca alternativa nun animal equino, o organismo emisor da comunidade autónoma en que radique o animal emitirá un documento de identificación equina substitutivo de conformidade co artigo 22 do presente real decreto.

5. A autoridade competente poderá autorizar a expedición dun documento de identificación para équidos que vivan en condicións silvestres ou semisilvestres e leven un transpondedor, pero para os cales non se expedise ningún documento de identificación, sempre e cando o código do transpondedor se rexistrase, no momento da súa implantación, na base de datos do organismo emisor competente para esa poboación de équidos.

Artigo 14. *Procedemento de identificación.*

1. O organismo emisor asegurarse de que, no momento da primeira emisión do documento de identificación equina, todo animal equino identificado en España estea marcado activamente coa implantación dun transpondedor electrónico inxectable que cumpra cos requisitos que establecen os anexos II e III do presente real decreto.

2. O transpondedor implantarase por vía parenteral en condicións asépticas no terzo superior do lado esquerdo do pescozo, entre a caluga e a cruz na zona do ligamento da caluga. Para a citada aplicación a cualificación exixida é a de licenciado ou graduado en Veterinaria.

3. Os códigos dos transpondedores dos équidos identificados en España deberán conter a información de especie, país e comunidade autónoma ou cidades de Ceuta ou Melilla en que radica a explotación na cal se identifica o animal, de acordo co estipulado nos anexos II e III do Real decreto 685/2013, do 16 de setembro, polo que se establece un sistema de identificación e rexistro dos animais das especies ovina e cabrúa. Estes anexos serán de plena aplicación á identificación dos animais equinos, salvo no referente á codificación de especie, que para cabalos, burros, machos, macho burreño, onagros e cebras será 01.

4. A garantía da unicidade de códigos dos animais equinos identificados en España realizarase mediante a inclusión de todos os códigos dos transpondedores utilizados na Base nacional de datos de códigos de identificación electrónica animal establecida no artigo 14 do Real decreto 685/2013, do 16 de setembro. O artigo 15 do dito real decreto será de plena aplicación á identificación dos animais equinos, salvo o prazo establecido no seu número 6 para o mantemento da información na base de datos, que será de 35 anos para os códigos asignados para a identificación de équidos.

5. As autoridades competentes das comunidades autónomas ou cidades de Ceuta e Melilla asignarán os códigos para a identificación dos équidos que se leven a cabo en explotacións localizadas no seu territorio.

Os organismos emisores con razón social noutro país que identifiquen animais nados no Reino de España solicitarán, se for o caso, a asignación de códigos a través do punto de contacto establecido no artigo 5 deste real decreto.

6. O organismo emisor introducirá no documento de identificación a seguinte información:

a) Na sección I, parte A, punto 5, figurará a secuencia completa dos vinte e tres díxitos do código transmitido polo transpondedor. Se se utiliza unha etiqueta adhesiva cun código de barras, deberase selar a páxina por medio dunha lámina adhesiva transparente.

b) No punto 13 do esquema que figura na sección I, parte B, o lugar de implantación do transpondedor no animal equino.

Artigo 15. *Marcación alternativa para animais nados en España.*

1. Non obstante o disposto no artigo 14 deste real decreto e de acordo co artigo 21 do Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015, poderase aplicar unha marca alternativa, consistente nunha marca auricular electrónica, exclusivamente a aqueles animais nados en explotacións de tipo produción e reprodución, pastos e explotacións de cabalos silvestres ou semisilvestres de acordo coa clasificación recollida no anexo III do Real decreto 479/2004, do 26 de marzo, polo que se establece e se regula o Rexistro Xeral de Explotacións Gandeiras, cuxo obxectivo sexa a produción de équidos de abasto.

2. A marca auricular electrónica deberá cumprir coas características técnicas específicas que para ela establece o anexo III e coas características técnicas xerais dos transpondedores electrónicos do anexo II.

Artigo 16. *Marcación alternativa para animais non nados en España.*

1. Poderanse introducir no Reino de España équidos identificados mediante marcas alternativas, autorizadas nos países de procedencia.

2. O organismo emisor garantirá que non se emita ningún documento de identificación para un animal equino, a menos que o método alternativo mencionado no número 1 se introduza nos puntos 6 ou 7 da sección I, parte A, do documento de identificación equina e se rexistre na base de datos de animais equinos identificados individualmente.

3. Cando se utilice unha marcación alternativa, o titular proporcionará a maneira de acceder á dita información de identificación ou, se procede, asumirá os custos da verificación da identidade do animal.

Artigo 17. *Movemento e transporte dos équidos.*

1. O documento de identificación equina acompañará en todo momento os équidos rexistrados e os équidos de crianza e rendemento salvo cando:

a) Estean estabulados ou pacendo e o titular poida presentar o documento de identificación equina coa maior brevidade.

b) Se despracen temporalmente, ben nas inmediacións da explotación gandeira nun movemento en territorio nacional de maneira que poida presentarse o documento de

identificación equina nun prazo de tres horas, ben durante a transhumancia dos équidos cara a ou desde os pastos de verán e poidan presentarse os documentos de identificación equina na explotación gandeira de saída.

c) Os équidos non estean destetados e acompañen de forma permanente a súa nai ou nutriz.

d) Participen nun adestramento, nun ensaio ou evento dunha competición ecuestre que os obrigue a abandonar temporalmente o lugar en que se celebre a competición.

e) Sexan movidos ou transportados nunha situación de emerxencia relacionada con eles mesmos ou, sen prexuízo do disposto no artigo 14.1, parágrafo segundo, do Real decreto 2179/2004, do 12 de novembro, polo que se establecen medidas de loita contra a febre aftosa, coa explotación gandeira a que pertencen.

Artigo 18. *Movemento e transporte de équidos de abasto.*

Os équidos de abasto deberán ir acompañados no seu traslado ao matadoiro polo documento de identificación expedido de conformidade co presente real decreto. Non obstante, a autoridade competente poderá autorizar que équidos de abasto para os cales non se expedise un documento de identificación sexan transportados directamente da explotación de nacemento ao matadoiro, coa condición de que:

a) Teñan menos de doce meses e os seus incisivos laterais de leite presenten estrelas dentais visibles.

b) Exista unha rastrexabilidade ininterrompida desde a explotación de nacemento até o matadoiro.

c) Durante o transporte ao matadoiro estean individualmente marcados de conformidade con este real decreto.

d) O envío vaia acompañado da información sobre a cadea alimentaria de conformidade co Real decreto 361/2009, do 20 de marzo, polo que se regula a información sobre a cadea alimentaria que debe acompañar os animais destinados a sacrificio, que debe incluír unha referencia á marcación individual a que se refire a letra c) do presente número.

Artigo 19. *Obrigación dos titulares en relación coa xestión dos documentos de identificación.*

1. O titular dun animal equino deberá asegurarse de que os seguintes datos identificativos contidos no documento de identificación estean actualizados e sexan correctos en todo momento:

a) O status do animal equino en canto á súa admisibilidade para efectos de sacrificio para o consumo humano.

b) O código lexible do transpondedor ou a marca alternativa.

c) O status de «équido rexistrado» ou de «équido de crianza e de rendemento».

d) A información sobre a titularidade do animal, salvo as excepcións que o Real decreto 577/2014, do 4 de xullo, polo que se regula a tarxeta de movemento equina, estableza para aqueles animais equinos aos cales se lles expedise unha tarxeta de movemento equina.

2. Sexa cal sexa o organismo emisor que expediu o documento de identificación, o titular dun animal equino deberá velar por que o documento de identificación se deposite no organismo emisor, a teor do artigo 5, números 1 e 2, que corresponda á categoría do animal equino, co fin de proporcionar os datos identificativos que obrigatoriamente deben ser rexistrados na base de datos da citada entidade, nun prazo de trinta días a partir:

a) Da expedición do documento de identificación polo organismo emisor que teña a súa sede fóra de España, de acordo co artigo 5, número 4, deste real decreto.

b) Da introdución do animal equino en España, con excepción:

1.º Dos équidos que participen en competicións, carreiras, espectáculos, adestramentos ou concursos de tiro e arrastre durante un período non superior a noventa días.

2.º Dos sementais que permanezan en España durante a época de reprodución.

3.º Das eguas que permanezan en España con fins de reprodución durante un período non superior a noventa días.

4.º Dos équidos aloxados nunha instalación veterinaria por razóns médicas.

5.º Dos équidos destinados ao sacrificio nos dez días seguintes á súa introdución.

3. Se é necesario actualizar os datos identificativos contidos no documento de identificación, a que se refire o artigo 26 deste real decreto, o titular deberá depositar o documento de identificación nun prazo de trinta días tras o feito que afectase eses datos:

a) No caso de équidos rexistrados, no organismo emisor a teor do artigo 5.1 a), que:

1.º Expediu o documento de identificación do animal equino rexistrado en cuestión, ou

2.º estea autorizado de conformidade coa Decisión 92/353/CEE da Comisión, do 11 de xuño de 1992, pola que se establecen os criterios para a autorización ou o recoñecemento das organizacións e asociacións que leven ou creen libros xenealóxicos para équidos rexistrados, en España, e crease un libro xenealóxico en que poida inscribirse ou rexistrarse o dito animal conforme a Decisión 96/78/CE da Comisión, do 10 de xaneiro de 1996.

b) No caso de équidos rexistrados, no organismo emisor a teor do artigo 5.1 b), de conformidade coas normas do organismo expedidor que expediu o documento de identificación dos équidos rexistrados en cuestión, ou

c) na autoridade competente da comunidade autónoma ou cidades de Ceuta e Melilla onde está radicada a explotación do animal equino. Se se trata de équidos rexistrados, a comunidade autónoma comunicará os cambios ao organismo emisor.

4. En todo caso, e a petición do titular do animal, a autoridade competente da comunidade autónoma ou cidades de Ceuta e Melilla onde se encontra a explotación do animal equino poderá actualizar o dato da titularidade do animal.

Artigo 20. Obrigación dos organismos emisores de documentos de identificación en relación coa súa xestión.

Os organismos emisores de documentos de identificación deberán:

a) Levar a cabo as necesarias actualizacións dos datos identificativos contidos no documento de identificación.

b) Consignar na parte C da sección I do documento de identificación a información requirida sobre o organismo emisor, que debe consistir, como mínimo, no número da base de datos compatible co UELN, se non expediu inicialmente o documento de identificación.

c) Cubrir as entradas da sección IV do documento de identificación.

d) Introducir ou completar na base de datos os datos identificativos contidos no documento de identificación, de acordo co establecido no artigo 26 deste real decreto.

Artigo 21. Duplicado dos documentos de identificación.

1. O organismo emisor do documento de identificación expedirá un duplicado do documento de identificación cando:

a) O documento de identificación orixinal se perdese e poida determinarse a identidade do animal, en particular mediante o código transmitido polo transpondedor, ou

b) o animal non fose identificado dentro dos prazos sinalados no artigo 9.1, sempre e cando estea dispoñible o certificado de cubrición e a nai biolóxica ou, en caso de

transferencia de embrións, a nutriz, estean identificadas de conformidade co presente real decreto, ou

c) a autoridade competente teña probas de que determinados datos identificativos contidos no documento de identificación existente non se corresponden co animal equino en cuestión e non se lle poida expedir un novo documento de identificación segundo se establece no artigo 9.2 a).

2. Nos casos descritos no número 1, o organismo emisor do documento deberá, por instancia do titular ou a petición da autoridade competente:

a) Aplicar ao animal, se é necesario, un transpondedor ou unha marca alternativa.
b) Expedir un duplicado do documento de identificación claramente marcado como tal («duplicado do documento de identificación») co número permanente único rexistrado na base de datos.

c) Clasificar o animal equino na parte II da sección II do duplicado do documento de identificación como animal non destinado ao sacrificio para o consumo humano.

3. O organismo emisor do documento de identificación duplicado deberá actualizar os datos deste animal na base de datos.

4. Cando o documento de identificación perdido fose expedido por unha entidade emisora de documentos de identificación que xa non exista, o duplicado do documento de identificación deberá ser expedido por un organismo emisor na comunidade autónoma onde estea radicada a explotación do animal equino, ou por un organismo emisor de équidos rexistrados que adquirise a dita responsabilidade.

5. Cando o documento de identificación perdido fose expedido por unha entidade emisora de documentos de identificación dun terceiro país autorizada de acordo con este real decreto, a dita entidade expedirá un duplicado do documento de identificación, que cumprirá o establecido neste real decreto e se enviará ao titular do animal.

6. Non obstante o disposto no número 2.c), a autoridade competente poderá decidir suspender o status de «animal destinado ao sacrificio para o consumo humano» dun animal equino durante só un período de seis meses, introducindo a data de comezo do dito período de suspensión na primeira columna da parte III da sección II do duplicado do documento de identificación e cubrindo a terceira columna deste, cando:

a) O titular poida demostrar satisfactoriamente nos trinta días seguintes á data declarada de perda do documento de identificación que o status de «animal destinado ao sacrificio para o consumo humano» do animal equino non se viu comprometido por ningún tratamento médico-veterinario.

b) A solicitude de identificación se efectuase de conformidade co artigo 1.1, segundo guión, da Decisión 96/78/CE da Comisión, do 10 de xaneiro de 1996, durante o primeiro ano de vida, pero despois de que expirase o período máximo autorizado para a identificación de acordo con este real decreto.

Artigo 22. *Documentos de identificación substitutivos.*

1. O organismo emisor de documentos de identificación para os équidos de crianza e rendemento da comunidade autónoma ou cidades de Ceuta ou Melilla onde se encontre o animal equino expedirá un documento de identificación substitutivo a un animal equino cando:

a) Se perdese o documento de identificación orixinal e:

1.º Non poida determinarse a identidade do animal.

2.º Non haxa indicios nin probas de que un organismo emisor de documentos de identificación expedise previamente un documento de identificación para o animal en cuestión.

b) Ou o animal non fose identificado dentro dos prazos que establece este real decreto.

2. Nos casos descritos no número 1, o organismo emisor de documentos de identificación para os équidos de crianza e rendemento da comunidade autónoma onde se encontre o animal equino deberá, por instancia do titular ou a petición da autoridade competente:

a) Se é o caso, implantar no animal un transpondedor ou marca alternativa de acordo con este real decreto.

b) Expedir un documento de identificación substitutivo claramente marcado como tal («documento de identificación substitutivo») cun número permanente único que se corresponda co do organismo emisor do documento de identificación substitutivo.

c) Clasificar o animal equino na parte II da sección II do documento de identificación substitutivo como animal non destinado ao sacrificio para o consumo humano.

3. O organismo emisor do documento substitutivo deberá introducir os datos na base de datos, segundo o establecido no artigo 26 do presente real decreto.

Artigo 23. *Suspensión dos documentos de identificación equina para os movementos dos équidos.*

A autoridade competente suspenderá a validez do documento de identificación equina para os movementos dos équidos indicándoo de maneira adecuada na sección III do dito documento cando un animal equino se encontre nunha explotación, ou proceda dunha explotación, que estea:

a) Suxeita a unha medida de prohibición, nos termos do artigo 4 do Real decreto 1347/1992, do 6 de novembro, polo que se modifican as normas de loita contra a peste equina e se establecen as condicións de sanidade animal que regulan os movementos intracomunitarios de équidos e as importacións destes animais procedentes de países terceiros, ou

b) situada nalgún Estado membro ou país terceiro, ou en parte destes, non exento de peste equina.

Artigo 24. *Morte e sacrificio dos équidos.*

1. Antes da súa admisión para o sacrificio, e sen prexuízo das consideracións por motivos de benestar animal a que fai referencia o anexo I, sección II, capítulo III.2, do Regulamento (CE) n.º 854/2004 do Parlamento Europeo e do Consello, do 29 de abril de 2004, polo que se establecen normas específicas para a organización de controis oficiais dos produtos de orixe animal destinados ao consumo humano, o operador do matadoiro, no marco do previsto no artigo 5 do Real decreto 361/2009, de 20 marzo, realizará as seguintes actuacións:

a) Comprobará a identidade de cada animal, utilizando os medios de lectura apropiados, e adoptará a decisión correspondente.

b) Verificará a información que conteña a sección II do DIE respecto á aptitude de cada animal para o consumo humano.

Estas actuacións serán verificadas polo veterinario oficial de acordo coas funcións que ten atribuídas no artigo 7 do citado Real decreto 361/2009, do 20 de marzo.

2. Cando se produza o sacrificio ou a morte do animal equino, deberán tomarse as seguintes medidas:

a) O documento de identificación deberá ser destruído:

1.º Baixo supervisión oficial no matadoiro onde o animal fose sacrificado. Deberá comunicarse ao organismo emisor a data do sacrificio do animal e a data de destrución do

documento de identificación co fin de que o organismo emisor do pasaporte reflecta a citada información na base de datos.

Entenderase como certificación a comunicación dos datos de morte do animal equino á base de datos RIIA por parte do matadoiro, de acordo co artigo 10 bis do Real decreto 728/2007, do 13 de xuño, polo que se regula o Rexistro Xeral de Movementos do Gando e o Rexistro Xeral de Identificación Individual de Animais.

2.º Baixo a supervisión do veterinario oficial en caso de sacrificio ou morte como consecuencia do control de enfermidades ou tras o sacrificio do animal, de conformidade cos artigos 4 e 6.3 do Real decreto 1347/1992, do 6 de novembro.

3.º Pola autoridade competente definida no Real decreto 1528/2012, do 8 de novembro, polo que se establecen as normas aplicables aos subprodutos animais e produtos derivados non destinados ao consumo humano, no caso de eliminación ou transformación do canal do animal equino se este chega acompañado de pasaporte.

b) Evitarase un posterior uso fraudulento do transpondedor, en particular recuperándoo, destruíndoo ou eliminándoo «in situ».

Non obstante o anterior, cando o transpondedor non poida recuperarse dun animal equino sacrificado para o consumo humano, o veterinario oficial declarará a carne ou a parte de carne ou peza que conteña o transpondedor como non apta para o consumo humano, de conformidade co establecido no Regulamento (CE) n.º 854/2004 do Parlamento Europeo e do Consello, do 29 de abril de 2004.

3. En todos os casos de morte ou perda do animal equino, incluído o roubo, non mencionados neste artigo, excepto se o pasaporte acompaña o canal a un establecemento Sandach, o titular deberá devolver o documento de identificación para a súa destrución ao organismo que o emitiu, nun prazo de trinta días tras a morte ou a perda do animal equino.

4. Excepto no caso de sacrificio en matadoiro, nun prazo de 15 días, o titular será o responsable da comunicación da morte do animal ao organismo emisor que corresponda de acordo co artigo 5, números 1 e 2, o cal o reflectirá na base de datos de forma inmediata.

Artigo 25. *Aptitude para o consumo humano e rexistro de medicamentos.*

1. Considerarase que un animal equino está destinado ao sacrificio para o consumo humano excepto cando, de conformidade co presente real decreto, se declarase de maneira irreversible o contrario na parte II da sección II do documento de identificación mediante:

a) A sinatura do propietario, segundo o seu propio criterio, referendada polo organismo emisor, ou

b) a sinatura do titular e do veterinario responsable que actúa de acordo co artigo 82 do Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, de medicamentos veterinarios, ou

c) a entrada realizada polo organismo emisor ao expedir un duplicado do documento de identificación ou un documento de identificación substitutivo.

2. Antes de proceder a calquera tratamento de prescrición excepcional a équidos, de medicamentos veterinarios autorizados para especies non produtoras de alimentos, ou a calquera outro tratamento que entrañe a administración dun medicamento autorizado de conformidade co último parágrafo do artigo 6.5 do Real decreto 1246/2008, do 18 de xullo, polo que se regula o procedemento de autorización, rexistro e farmacovixilancia dos medicamentos veterinarios fabricados industrialmente, o veterinario responsable determinará a situación do animal equino, ben como animal destinado ao sacrificio para o consumo humano ben como animal non destinado ao sacrificio para o consumo humano, como figura na parte II da sección II do documento de identificación.

3. Se o tratamento a que se refire o número 2 do presente artigo non está permitido nun animal equino destinado ao sacrificio para o consumo humano, o veterinario responsable asegurarse de que o animal equino en cuestión sexa irreversiblemente

declarado, antes do tratamento, animal non destinado ao sacrificio para o consumo humano:

- a) Cubrindo e asinando a parte II da sección II do documento de identificación, e
- b) invalidando a parte III da sección II do documento de identificación de acordo coas instrucións establecidas nesa mesma parte.

4. Unha vez tomadas as medidas dispostas no número 3, o titular do animal equino deberá, nun prazo máximo de catorce días desde a data en que se asine a parte II da sección II do documento de identificación:

- a) Depositari o documento de identificación no organismo emisor de documentos de identificación dos équidos de crianza e rendemento da comunidade autónoma ou cidades de Ceuta e Melilla onde estea radicada a explotación do animal equino, ou
- b) facilitar a información en liña, se está establecido o correspondente acceso á base de datos.

5. Non obstante o disposto no número 4, o veterinario responsable notificará á base de datos as medidas levadas a cabo conforme o número 3 nun prazo de catorce días desde a data en que se asine a parte II da sección II do documento de identificación ben:

- a) A través da tarxeta de movemento equina (TME) ben
- b) Directamente á autoridade competente da comunidade autónoma ou cidades de Ceuta e Melilla onde se encontre a explotación onde estea o animal.

6. Cando un animal equino deba someterse a tratamento con algunha das substancias activas incluídas no Regulamento (CE) n.º 1950/2006 da Comisión, do 13 de decembro de 2006, que establece unha lista de substancias esenciais para o tratamento dos équidos, e para os que o tempo de espera sexa de, ao menos, seis meses, o veterinario responsable introducirá na sección II, parte III, do documento de identificación equina a información requirida sobre o medicamento, incluíndo as substancias esenciais para o tratamento dos équidos que figuran no citado regulamento.

O veterinario responsable anotará a data da última administración do medicamento, conforme o prescrito e, de conformidade co Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, informará o titular sobre a data de finalización do tempo de espera que establecese e notificará a citada información á base de datos ben:

- a) Directamente a través da tarxeta de movemento equina (TME), ou
- b) A través da autoridade competente da comunidade autónoma ou cidades de Ceuta e Melilla onde se encontre a explotación onde estea o animal.

Artigo 26. *Base de datos.*

1. Ao emitir o documento de identificación equina ou rexistrar os documentos de identificación emitidos anteriormente, o organismo emisor rexistrará nunha base de datos propia a información sobre o animal equino que figura no anexo IV.

2. O organismo emisor manterá na súa base de datos rexistrada e actualizada a información mencionada no número 1 durante un mínimo de trinta e cinco anos ou, ao menos, até dous anos despois da data da morte do animal equino, comunicada de conformidade con este real decreto.

3. Créase o Rexistro Xeral de Identificación Individual de Équidos adscrito á Dirección Xeral de Sanidade da Produción Agraria, do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, que inclúe os datos que figuran nos rexistros das autoridades competentes, que se establecen para os animais equinos no anexo IV deste real decreto. O dito rexistro está integrado no Rexistro Xeral de Identificación Individual Animal (RIIA) recollido no Real decreto 728/2007, do 13 de xuño.

A información deste rexistro cederase, preferentemente por medios electrónicos, a aqueles órganos e organismos que necesiten acceder aos seus datos no exercicio das

súas competencias. A Dirección Xeral de Sanidade da Produción Agraria dará resposta ás peticións de información máis frecuentes realizadas polos diferentes órganos e entidades públicas a través da Plataforma de intermediación de datos das administracións públicas.

4. Inmediatamente despois de rexistrar a información mencionada no número 1, as entidades emisoras comunicarán aos rexistros das autoridades competentes, na forma en que estas determinen, os datos dos équidos que identificasen nos seus respectivos territorios. No caso de entidades emisoras de documentos de identificación para équidos rexistrados de carácter nacional, as autoridades competentes poderán determinar que a dita comunicación se realice a través do Rexistro Xeral de Identificación Individual creado, a que fai referencia o número 3.

5. Para efectos de coordinación, os rexistros das autoridades competentes estarán informatizados e o seu sistema de xestión permitirá que os rexistros de animais que neles se realicen teñan reflexo inmediato no RIIA.

6. No caso de organismos emisores con razón social noutro Estado membro da Unión Europea ou nun terceiro país que identifiquen animais nados no Reino de España, será o titular do animal equino o que, no prazo de trinta días, deberá comunicar a información mencionada no número 1 do presente artigo á base de datos da comunidade autónoma onde se encontre a explotación onde está o animal.

7. Os organismos emisores con razón social no Reino de España que identifiquen animais nados noutro Estado membro da Unión Europea informarán transcorridos non máis de quince días desde a data de rexistro da información mencionada no número 1 a base de datos central do país onde naceu o animal.

Artigo 27. *Controis.*

No marco do Plan nacional de control oficial da cadea alimentaria, o Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, e as autoridades competentes das comunidades autónomas, nos grupos de traballo que se realizan periodicamente entre a Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas, establecerán e aprobarán anualmente un programa de control para garantir o correcto funcionamento deste sistema de identificación. Este control deberá cumprir as condicións impostas polo Regulamento (CE) n.º 882/2004 do Parlamento Europeo e do Consello, do 29 de abril de 2004, sobre os controis oficiais efectuados para garantir a verificación do cumprimento da lexislación en materia de pensos e alimentos e a normativa sobre saúde animal e benestar dos animais.

Artigo 28. *Sancións.*

Para efectos do disposto no artigo 29 do Regulamento de execución (UE) n.º 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015, será de aplicación o réxime de infraccións e sancións establecido na Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal, sen prexuízo das responsabilidades civís, penais ou doutra orde que puideren concorrer.

Disposición adicional primeira. *Referencias normativas.*

As referencias feitas ao Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, entenderanse feitas a este real decreto.

Disposición adicional segunda. *Movementos de animais.*

O disposto neste real decreto entenderase sen prexuízo, para os movementos dentro do territorio nacional, do Real decreto 577/2014, do 4 de xullo, polo que se regula a tarxeta de movemento equina.

Disposición adicional terceira. *Non incremento de gastos de persoal.*

As medidas incluídas nesta norma non poderán supoñer incremento de dotacións nin de retribucións nin doutros gastos de persoal.

Disposición adicional cuarta. *Obrigación de identificación.*

A obrigación de identificación de todos os équidos, regulada neste real decreto, en aplicación da normativa da Unión Europea, concorrerá en todos os supostos, incluído naqueles en que sexa de aplicación o Regulamento para a administración e réxime das reses mostrengas, aprobado mediante Real decreto do 24 de abril de 1905. En caso de que o animal non se encontre identificado, será de aplicación o documento de identificación substitutivo previsto no artigo 22 e concordantes deste real decreto, e non poderá ser destinado a consumo humano.

Disposición transitoria primeira. *Datos existentes.*

Os datos de identificación individual dos équidos existentes no momento da entrada en vigor deste real decreto, de acordo co artigo 17.3 do Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, serán inscritos directamente polas autoridades competentes no rexistro previsto no artigo 26.3 do presente real decreto.

Disposición transitoria segunda. *Entidades emisoras.*

Para os efectos previstos no artigo 5.5, non será necesario volver notificar aquelas entidades emisoras que xa fosen notificadas polas autoridades competentes, de acordo co Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, o día da entrada en vigor deste real decreto.

Disposición transitoria terceira. *Zonas silvestres ou semisilvestres.*

Para os efectos previstos no artigo 10.2, non será necesario volver notificar aquelas zonas silvestres ou semisilvestres que xa fosen notificadas polas autoridades competentes, de acordo co Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, o día da entrada en vigor deste real decreto.

Disposición transitoria cuarta. *Animais identificados.*

Os seguintes équidos consideraranse identificados de conformidade co presente real decreto:

a) Équidos nacidos, como moi tarde, o 30 de xuño de 2009 e identificados até esa data de conformidade coas decisións 93/623/CEE ou 2000/68/CE, sempre que os seus documentos de identificación:

1.º Se rexistrasen na base de datos de conformidade co que establecía o Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, non máis tarde do 31 de decembro de 2009, e

2.º conteñan unha sección correspondente á sección IX do modelo de documento de identificación do anexo da Decisión 93/623/CEE da Comisión, do 20 de outubro de 1993, pola que se establece o documento de identificación (pasaporte) que debe acompañar os équidos rexistrados, e a parte III-A do documento de identificación estea cuberta se se introduciu información na parte III-B;

b) équidos nacidos, como moi tarde, o 30 de xuño de 2009 e non identificados até esa data de conformidade coa Decisión 93/623/CEE da Comisión, do 20 de outubro de 1993, ou a Decisión 2000/68/CE da Comisión, do 22 de decembro de 1999, pola que se modifica a Decisión 93/623/CEE da Comisión e se regula a identificación dos équidos de crianza e de rendemento, coa condición de que se identificasen de conformidade co Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, como máis tarde o 31 de decembro de 2009;

c) équidos identificados de conformidade co Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, como máis tarde o 31 de decembro de 2015.

2. Os équidos nacidos na Unión ou importados na Unión desde un terceiro país despois do 30 de xuño de 2009 e que non se identificasen de conformidade co Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, como máis tarde o 31 de decembro de 2015, deberán

identificarse conforme este real decreto, en función da información dispoñible sobre a súa identidade.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogados:

a) O Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, polo que se establece un sistema de identificación e rexistro dos animais da especie equina.

b) A Orde APA/2405/2002, do 27 de setembro, pola que se crea o Comité Español de Identificación Electrónica dos Animais.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto 685/2013, do 16 de setembro, polo que se establece un sistema de identificación e rexistro dos animais das especies ovina e cabrúa.*

O número 1 do artigo 8 queda redactado como segue:

«1. Todo animal destinado a intercambio intracomunitario se identificará de acordo co previsto no artigo 4.

Non obstante, aqueles animais identificados segundo o artigo 5.1 que se destinen ao comercio intracomunitario antes da idade de doce meses poderán identificarse mediante unha marca auricular que cumpra as características previstas na letra A ou B do anexo I e unha marca auricular electrónica que cumpra as características previstas na letra H do anexo I.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Real decreto 804/2011, do 10 de xuño, polo que se regula a ordenación zootécnica, sanitaria e de benestar animal das explotacións equinas e se establece o Plan sanitario equino.*

O Real decreto 804/2011, do 10 de xuño, polo que se regula a ordenación zootécnica, sanitaria e de benestar animal das explotacións equinas e se establece o Plan sanitario equino, queda modificado como segue:

Un. O contido do artigo 2.3 substitúese polo seguinte:

«3. Ademais, entenderase como:

a) Explotación equina de pequena capacidade: aquela que alberga équidos até un máximo de 5 unidades de gando maior (UGM) ou de 10 UGM no caso de animais de abasto. Para estes efectos, entenderase como:

1.º 1 UGM: todo animal maior de doce meses de idade.

2.º 0,5 UGM: todo animal maior de seis meses e até os doce meses de idade.

3.º 0,2 UGM: todo animal até os seis meses de idade.

b) Titular: o previsto como tal na normativa básica reguladora do sistema de identificación e rexistro dos animais da especie equina.»

Dous. O contido do artigo 6.3 substitúese polo seguinte:

«3. As autoridades competentes poderán eximir as explotacións non comerciais de pequena capacidade e os pastos da necesidade de contar co libro de explotación, ben que no dito caso as explotacións deberán levar un libro simplificado en que consten, ao menos, os datos relativos ao titular, á identificación dos animais e aos nacementos e mortes destes.»

Tres. O contido do artigo 7.2 substitúese polo seguinte:

«O titular do équido deberá permitir a realización dos controis sanitarios previstos neste real decreto, así como as actuacións derivadas da aplicación, se for o caso, do programa hixiénico-sanitario básico previsto no artigo 4 e dos programas sanitarios previstos no artigo 8 e de asumir os custos que deles deriven. Tamén facilitará ao titular da explotación a información necesaria para o cumprimento das súas obrigacións e cumprirá as medidas hixiénico-sanitarias establecidas para as explotacións onde se aloxen os seus animais. »

Catro. O contido da disposición adicional única «Animais abandonados» substitúese polo seguinte:

«Disposición adicional única. *Animais abandonados.*

No caso dos animais abandonados da especie equina que se encontren no centro de acollida ou recollida, entenderase como titular do animal o titular do centro, que será o responsable dos danos que o animal puiden causar a terceiros.

Exceptúanse da regra anterior aqueles supostos en que os animais de especie equina que se encontren no centro de acollida ou recollida proveñan dun comiso provisional ou definitivo, ordenado pola autoridade xudicial ou administrativa competente, e se coñeza a identidade do anterior titular, ao cal poderán reclamarse os danos que o animal ocasionase a terceiros e até que se considere normalizado e restablecido o seu estado de saúde, até transcorrido un prazo máximo dun ano da efectividade do comiso.

A mesma responsabilidade do parágrafo anterior poderá exixirse a aqueles casos en que os animais da especie equina se encontren no centro de acollida ou recollida a causa dunha cesión voluntaria por parte do seu titular, sempre que esta teña orixe nunha recomendación realizada por autoridade xudicial ou administrativa competente polo incumprimento do deber de coidado dos animais ou a infracción das normas de protección establecidas no ordenamento xurídico.»

Disposición derradeira terceira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do artigo 149.1.13.^a e 16.ª da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, e de bases e coordinación xeral da sanidade, respectivamente.

Exceptúase a regulación contida nos artigos 12, 16 e 21.5, que se dita ao abeiro do artigo 149.1.10.^a e 16.ª, primeiro inciso, da Constitución española, que atribúen ao Estado a competencia exclusiva en materia de comercio exterior e sanidade exterior.

Disposición derradeira cuarta. *Facultade de modificación.*

Facúltase o ministro de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente para adoptar, no ámbito das súas competencias, as medidas necesarias para a adaptación dos anexos do presente real decreto á normativa da Unión Europea ou internacional.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», con efectos do 1 de xaneiro de 2016 no que resulte de aplicación.

Dado en Madrid o 16 de decembro de 2016.

FELIPE R.

A ministra de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente,
ISABEL GARCÍA TEJERINA

ANEXO I

Requisitos do documento de identificación para équidos

- a) Tamaño: cada unha das páxinas que compoñen o DIE corresponderase a un tamaño DIN A5.
- b) Terá unha cuberta diferenciada (anverso e reverso) suficientemente protectora. No anverso incluírase o escudo oficial do Reino de España e poderá incluírse o logotipo do organismo emisor, ao igual que poderá dispoñer dun peto na parte interior da contracuberta para inserir as páxinas que conteñan as seccións IV a XI, segundo proceda.
- c) Terá, como mínimo, as seccións I a III remachadas indivisiblemente a máquina para impedir a retirada ou substitución fraudulentas de páxinas.
- d) No caso que se lle aplique número de serie, este irá impreso, como mínimo, nas seccións I, II e III.
- e) Cada unha das páxinas deberá ir numerada na forma «X do total de Y páxinas».
- f) Como mínimo, nas seccións I, II e III deberase incluír o UELN.
- g) Terá a parte A da sección I selada por medio dunha lámina adhesiva transparente aplicada unha vez introducida a información requirida, a menos que o organismo emisor imprima a sección I do documento de identificación dunha maneira que impida a súa modificación unha vez introducida a información requirida.
- h) Levar impresas as instrucións xerais establecidas na parte I do anexo I do Regulamento de execución (UE) 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015.

ANEXO II

Características técnicas do transpondedor electrónico

1. Os identificadores electrónicos empregados deberán axustarse ao cumprimento das normas UNE-EN-ISO: 11784 e UNE-EN-ISO: 11785 e posteriores modificacións.
2. A estrutura do código de identificación electrónico estará formada por 23 díxitos que, lidos de esquerda a dereita, corresponderán a:
 - a) Primeiro díxito: uso do identificador, que será un 1 ao ser o obxectivo un animal.
 - b) Segundo díxito: contador de reidentificación.
 - c) Terceiro e cuarto díxitos: código de especie animal, que será 01 para todo o grupo dos equinos (cabalos, burros, machos, machos burreños...).
 - d) Quinto e sexto díxitos: díxitos reservados para usos futuros.
 - e) Sétimo díxito: presenza de información adicional, que será un 0 para dispositivos de identificación sen información adicional compatibles unicamente coa norma ISO 11784 e un 1 para transpondedores avanzados compatibles ademais coa norma ISO 14223 que poden posuír a dita información.
 - f) Oitavo, noveno, décimo e décimo primeiro díxitos: código de país que, segundo a norma UNE-EN-ISO: 3166, para España é 0724.
 - g) Décimo segundo e décimo terceiro díxito: código de comunidade autónoma, segundo o anexo II do Real decreto 685/2013, do 16 de setembro.
 - h) Décimo cuarto a vixésimo terceiro díxito: código de serie de identificación do animal.
3. A estrutura do código de identificación visual, se for o caso, non mostrará os sete primeiros díxitos do código de identificación electrónico, e substituirá os catro díxitos que corresponden ao código país polo seu equivalente en letras, tamén segundo a norma UNE-EN-ISO: 3166, e que para o Reino de España é «ES». Desta maneira, quedará:
 - a) Dous primeiros caracteres: código país en letras (ES: España).
 - b) Terceiro e cuarto díxitos: código de comunidade autónoma segundo o anexo II do Real decreto 685/2013, do 16 de setembro.
 - c) Do quinto ao décimo cuarto díxito: código de serie de identificación do animal.

4. Os transpondedores empregados serán pasivos, só de lectura, e utilizarán a tecnoloxía HDX ou FDX-B.

5. Os transpondedores deberán ser lexibles por medio de equipamentos de lectura, xa sexan fixos ou móbiles, que cumpran a norma UNE-EN-ISO: 11785. Os ditos equipamentos de lectura deberán ser capaces de ler, como mínimo, transpondedores HDX e FDX-B. A distancia mínima de lectura será de 12 centímetros, conforme o establecido no Regulamento de execución (UE) 2015/262 da Comisión, do 17 de febreiro de 2015.

ANEXO III

Características técnicas específicas da marca auricular electrónica e do transpondedor inxectable

A. Marca auricular electrónica.

1. A marca auricular consistirá nun brinco tipo botón-botón de cor amarela, fabricado de material inalterable, a proba de falsificacións, non reutilizable, cun deseño que lle permita permanecer suxeito ao animal sen danalo durante toda a vida do animal e facilmente visible a distancia.

2. O brinco constará de dúas pezas impresas, macho e femia. A cabeza da femia será cerrada. A punta da hasta introducirase no burato existente na femia e acoplaranse de forma que non sobresaia do seu colo. A aplicación realizarase no animal por medio dunhas tenaces de aplicación semiautomática, de forma que queden as dúas pezas unidas e que non sexa posible separalas sen inutilizar permanentemente as dúas pezas.

3. En calquera caso, tanto a peza macho como a femia disporán dun sistema que evite a reutilización de calquera das dúas pezas.

Os materiais en contacto co animal deberán ser biocompatibles.

4. Descrición dos elementos:

a) Pezas femia: a peza deberá ser de tipo «botón» e estar fabricada en material termoplástico (poliuretano), inviolable e de cabeza cerrada. Permitirá rotación e aireación. A cor será amarela cor RAL 1016, permítese como excepción outra coloración para a cabeza de seguridade, e serán estables ambas as cores aos raios ultravioletas. Presentará escudo constitucional por inxección cunhas dimensións máximas de 7 x 7 mm e indicación da data de fabricación a través dun datador na matrizaxe. Esta peza conterá o transpondedor electrónico inviolable que portará o código da identificación electrónica animal. As características técnicas do transpondedor especificanse no anexo II.

O compartimento destinado ao transpondedor será estanco nun 100%

Medidas da peza:

- i. Diámetro externo da peza: 20-34 mm.
- ii. Espesor: 4-7 mm.
- iii. Diámetro externo da cabeza: 8-13 mm.

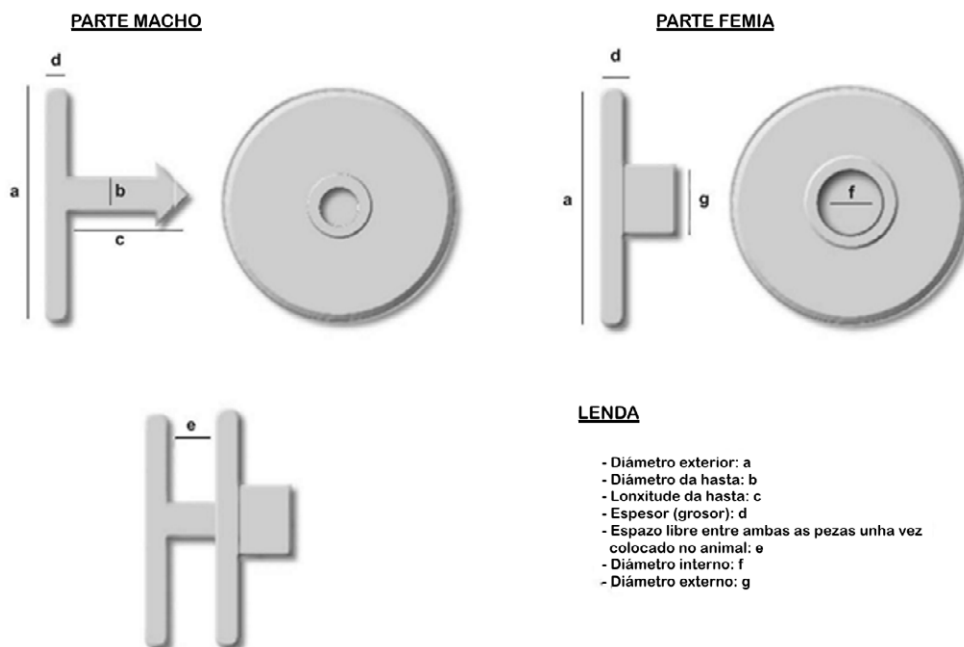
b) Pezas macho: a peza deberá ser tipo «botón» e estar fabricada en material plástico, inviolable. A cor será amarela RAL 1016 e estable aos raios ultravioletas. Presentará escudo constitucional por inxección cunhas dimensións máximas de 7 x 7 mm e indicación da data de fabricación a través dun datador na matrizaxe.

Medidas da peza:

- i. Diámetro exterior da peza: 20-34 mm.
- ii. Espesor: $1 \pm 0,25$ mm.
- iii. Diámetro da hasta: 4,5-7,4 mm.

A distancia entre a peza femia e a peza macho deberá ser, ao menos, de 9,5 mm.
Peso máximo do conxunto (peza femia + peza macho): 8,5 gr.

As imaxes son orientativas, a súa representación non entraña ningunha obrigaón de deseño ou fabricación.

5. O brinco (tanto a peza femia como a peza macho) levará impreso en ambas as pezas, de forma indeleble, o mesmo código de identificación visual do animal, cuxa estrutura se especifica no anexo II, punto 3, deste real decreto.

6. O código disporase impreso nunha soa liña adaptada á forma do brinco, en paralelo ao bordo exterior e ocupando como máximo a metade da circunferencia total. A impresión será por láser, sen adición nin subtracción de pigmentos. A separación mínima entre caracteres será de 1 mm e o tamaño de fonte mínimo será de 4 mm de altura.

7. Adicionalmente, o anverso da peza macho poderá conter calquera outra información complementaria, sempre que isto non afecte a lexibilidade do código de identificación.

Características técnicas dos aplicadores semiautomáticos de brincos (tenaces).

1. Para colocar os brincos utilizaranse aplicadores semiautomáticos (tenaces) con propiedades antiesvaradías nos puntos de suxeición para facilitar o seu uso e con agulla de punta roma incorporada e intercambiable. O fabricante deberá subministrarse con cada aplicador unha agulla de reposto.

2. As tenaces serán preferentemente universais e poderán servir para utilizar noutras especies animais. É recomendable que as tenaces leven as indicacións do fabricante, co obxecto de asegurar a eficacia da relación brinco-tenaces e optimizar a aplicación dos brincos.

B. Transpondedor inxectable.

1. O transpondedor deberá ir encapsulado nun material biocompatible.

2. O transpondedor inxectable implantarase por vía parenteral mediante unha agulla trocar específica dun só uso que garanta unha aplicación adecuada e inflixindo o menor sufrimento e dano posible ao animal. Observarase en todo momento as adecuadas medidas hixiénico-sanitarias.

C. Consideracións dos dispositivos e lectores na identificación dos animais da especie equina. Tanto no caso das marcas auriculares electrónicas como dos transpondedores inxectables:

1. Se é necesario verificar o cumprimento das características o fabricante deberá presentar:

- a) Unha declaración de conformidade do seu produto coas normas que establece o anexo II e os requisitos especificados neste anexo III.
- b) Un expediente técnico emitido por un ou varios laboratorios independentes de ensaio acreditados de forma pertinente para este tipo de ensaios segundo a norma UNE-EN ISO/IEC 17025.

Non obstante, o fabricante poderá demostrar o cumprimento dos requisitos anteriores mediante certificación por un organismo convenientemente acreditado.

2. Os restos e residuos derivados do proceso de aplicación dos dispositivos deberán ser recollidos e tratados conforme a normativa ambiental vixente.

ANEXO IV

Datos mínimos da base de datos de animais

1. Número permanente único (UJELN).
2. Especie.
3. Sexo.
4. Raza.
5. Pelame.
6. País de nacemento.
7. Código da explotación de identificación.
8. Data de nacemento.
9. Tipo de identificación do animal.
10. Código de identificación electrónica ou, se for o caso, código do método alternativo.
11. Sistema de lectura do medio de identificación.
12. Orientación do animal.
13. Nome de nacemento do animal e, se procede, nome comercial.
14. Aptitude para o consumo humano.
15. Documento duplicado/documento substitutivo.
16. Data de morte.
17. Data de emisión do documento de identificación.
18. Nome e enderezo do titular e, en caso de cambio, do novo titular ou posteriores de acordo co establecido no presente real decreto.
19. Número de serie do pasaporte, se procede.
20. TME.